

צה:

עין משפט
נר מצוה

נא א ב מיי פ"ח מלכות
מחלוקת אסורות הל'
י"ג סגם לאון קמא טושע'
י"ד סימן קם סמך א:
ג א מיי פ"ח מלכות
עבודת כוכבים הל'
ט"ז תשובת אסורות
לאון לא טושע' י"ד סר
קעט סמך ד: תבא':
ג א מיי פ"ח מלכות
דעות הלכה ב:
ד א מיי פ"ח מל'
ע"ז הלכה טושע'
סגס:
ה א מיי פ"ח מלכות
מחלוקת אסורות הל'
י"ג סגם לאון קמא טושע'
י"ד סר קם ע"א א:

תורה אור השלם

1. וּשְׂמוּאֵל מֵת וַיִּסְפְּדוּ
לָוּ כָּל יִשְׂרָאֵל וַיִּקְבְּרוּ
בְּרָמָה וּבְעִירוֹ וְשָׂאֵל
הַסִּיר הָאֲבוֹת וְאֵת
הַיָּדְעָנִים מִהָאָרֶץ;
שְׂמוּאֵל א כ ח ג
2. וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יַעֲקֹב
אֲבִיהֶם אֵתִי שִׁפְלֵתֶם
וַיֹּסֶף אֵינָם וּשְׁמַעוֹן אֵינָם
וְאֵת בְּנֵימִן תִּקְחוּ עָלֵי הָיוּ
בְּרָשִׁית מִבְּלוֹ
בְּלָהָה;

רבינו גרשום

[illegible]

צה:

אסיק תרין אמר רב עבדי נמי הכי אסרינהו ניהליה. ואי לא
אסיק אללא חד לא היה אוסר שהרי ראה שלא היה שם
עורב והא לא הוה (א) למימש שמא שלו נאכז במים וזכו אחר אכלל
השתא דאסיק תרי אסרינן אע"פ שרוב טבחי ישראל הוו שם דמיין
שמא עורב הציא מרובא דעלמא וייינו
דקאמר דאסורא שכיט טפי כלומר
במקומות האחרים שכיטעו עורבין
להציא משם ולקמן דשרי רב כהנא
כדדי וכו' ולייתא דמייתו עורבין ושדו
משום דהיתרא שכיחא (א) התם ככל
מקומות שקביט שהיו עורבין יכולים
להציא משם היו רוב טבחי ישראל:
לא ע"ם רב עיניה מיניה. לא היה
יכול לדקדק מנאן דסבר רב
דנכר שנתעלם מן העין אסור דלמלא
רוב טבחי עורבין כוביט היו שם:
באליעזר עבד אברהם. * ואם
תאמר אליעזר היאך
ניחש למ"ד צ"י ארבעה מיתות (וסהדין
דף טו:) כל האמור בפרשת מכשף כן נח
מוחזק עליו וי"ל (י) דהוא תנא סבר
שלא נתן לה הנמידים עד שהגיעה לו
בת מי היא ואע"ג דכתבי' (בראשית כד)
ויקח האיש נוס וזה וגו' והדר כתיב
ואמר בן מי את לא שם מוקדם ומאומר
בתורה בן מוכח כספר דכתיב ואשאל
אותה ואומר בת מי את:

וּבְיוֹנָתָן בֶּן שְׁמוּרָה וְחֵלֶּה הָיָה מֵעַם
וְיֵשׁ לְמוֹר דְּלוּחַ אֶת נַעֲרֵי
אֶמְרָן כֵּן וּבָלְאוּ הֵכִי נָמִי הִיָּה עוֹלָה:
תְּרִיסָר גִּמְאָי. וְרִ"ח גִּיס גִּוִּילִי
כְּלוֹמַר תְּרִיסָר גִּוִּילִין
כְּמוֹצִין שְׁלֹשׁוֹת: **בְּחֶרְזִים** הָרִי זֶה
סִימָן. שִׁמְעֵה דְלִין דְּרַךְ לִמְרוֹחַ בְּשֶׁר
וְאֵת דְּבִתְּסוֹקֶמֶת [ב"מ פ"ג] קָמִי מֵאֵל
מִרוֹחִין שֶׁל דֵּים שֶׁל בְּשֶׁר הִרְאֵנוּ שְׁלֵו
וְיֵשׁ לְמוֹר דֶּהֱכָא קָמִינֵן דְּבִדְר מוֹעֵט):
וְלֵא

שָׁדֵר לִיה ¹⁰תְּלִיסֵר גְּמִלִי סָפְקִי טְרִיפְתָּא אִמֵּר אֵית לִי רַב
לִינוּקָא פְּסוּק לִי פְּסוּקִיד אִמֵּר לִיה ¹¹וְשִׁמוּאֵל מֵת אִמֵּר
וְלֹא הִיא לֹא שָׁכִיב שְׁמוּאֵל אֵלָּא כִּי הִכִּי דְלֹא לִישְׁ
טַמְעוּן בֶּן אֱלֶעָזֵר אֹמֵר: בֵּית תִּינוֹק וְאִשָּׁה אָף עַל פִּי
ר' אֱלֶעָזֵר וְהוּא דִּאיִתְחֹזֵק תִּלְתָּא זִמְנֵי דְכֹתִיב ¹²יֹסֵף
בְּנִימִין תִּקְחוּ בְּעָא מִיְּנִיה רַב הוּנָא מְרַב בַּחֲרוּזִין מִדְּ
בַּחֲרוּזִין הָרִי זֶה סִימָן אִיכָּא דֹאמְרִי אִמֵּר רַב הוּנָא אִמֵּר
רַב נַחֲמָן מִנְהֶרְדֵּעָא אִיקְלַע לִגְבִּי רַב כְּהֵנָּא לְפֻם נִהַר
אֲתוּ עוֹרְבֵי שְׂדו כְּבָדִי וְכוּלִיתָּא אִמֵּר לִיה שְׁקוּל וְאִכּוּל
טְפִי רַב חִיָּא בְּר אֲבִין אִיתְבַּד לִיה כִּרְכֵּשָׁא ¹³(בִּי דִינָא)
אִמֵּר לִיה אֵית לָךְ סִימְנָא בְּגוּיָה א"ל לֹא יֵאִית לָךְ טַמְ
לִיה אִין אִם כֵּן זִיל שְׁקוּל רַב חֲנִינָא חוּזָא אִיתְבַּד לִיה גַּם
דְּרַב נַחֲמָן אִמֵּר לִיה אֵית לָךְ סִימְנָא בְּגוּיָה אִמֵּר לִיה לֹא
בְּגוּיָה אִמֵּר לִיה אִין אִם כֵּן זִיל שְׁקוּל רַב נִתָּן בְּר אִמֵּר
דְּתַכְלָתָא אֲתָא לְקַמְזִּיא דְּרַב חֲסֵדָא אִמֵּר לִיה אֵית לָךְ סִי
אֵית לָךְ טַבִּיעוּת עֵינָא בְּגוּיָה אִמֵּר לִיה אִין אִם כֵּן זִיל ע
הוּהָ אִמֵּנָא סִימְנָא עֲדִיף מִטַּבִּיעוּת עֵינָא דְהָא מְהֵרָא

מן העין: אל ספי שוטם בחרוזים. בשאלה זו דודלי זה סימן לשון מלאו בעיני הוא אלא שמעתא אתמר אמר רב הונא כ' שדו. היו משלי טרפה לא חיישין דרוב בהמות זינן טרפות: כרשנא. טבחי"א: צמוד האותותאמתינאן מנלא גבוליסין מנא בה בשרי ואע"ג שזינתייהו צמוד האות דלמדינא לא גבי מתימנא אל ורב כהנא לא קא חזני דל"ל אילין: דהא דמדינא אבידסא. לכל אדם צמימין ולא מהדרינן אבי

גיד הנשה פרק שביעי חולין

מחזור. מחללו ומדיחו ב דרך הוא כן שהמאכל ח נמי התם ברישא: **דביסיה** הוא: **וכי מכללא מאי.** לע

(6) מחזור רישא נפל מיניה אול איתי סילתא
 שדא אסיק תרין אמר רב עבדי נמי הכי
 אסרינהו גיהליה אמרי ליה רב כהנא ורב
 אסי לרב דאיסורא שכיחי דהתירא לא שכיחי
 אמר להו דאיסורא שכיחי טפי (7) וכי מכללא
 מאי פרוותא דעובדי כוכבים הואי תדע
 דקאמר להו דאיסורא שכיחי טפי אלא (8) רב
 היכי אכל בשרא בשעתיה דלא עלים עיניה
 מיניה איבעית אימא "כצירא וחתומא ואי נמי
 יבסימא" (9) כי הא דרבה ב"ר הונא מחתך ליה
 אתלת קרנתא רב הוה קאזיל לבי רב חנן
 חתניה חזי מברא דקאתי לאפיה אמר מברא
 קאתי לאפי יומא טבא לנו אזל קם אבבא
 (10) אודיק כבזעא דדשא חזי חיותא דתליא
 טרף אבבא נפוק אתו כולי עלמא לאפיה
 אתא טבחי נמי לא עלים רב עיניה מיניה אמר
 להו איכו השתא ספיתו להו איסורא לבני
 ברת לא אכל רב מההוא בישרא מ"ט אי
 משום איעלומי הא לא איעלים אלא דנחיש
 והאמר רב (11) כל נחש שאינו כאליעזר עבד
 אברהם וכיונתן בן שאול אינו נחש אלא
 סעודת הרשות הואי ורב (12) לא מתהני מסעודת
 הרשות רב בדיק במברא ושמואל בדיק
 בספרא רבי יוחנן (13) בדיק בינוקא כולהו שני
 דרב הוה כתב ליה רבי יוחנן לקדם רבינו
 שבבבל כי נח נפשיה הוה כתב לשמואל
 לקדם חבירינו שבבבל אמר לא ידע לי מידי
 דרביה אנא כתב שדר ליה עיבורא דשיתין
 שני אמר השתא חושבנא בעלמא ידע כתב

פתא אמר אית לי רב בבבל איזיל איחויה א"ל
 וישמואל מת אמר ש"מ נח נפשיה דשמואל
 א כי היכי דלא ליטרח רבי יוחנן תניא רבי
 וואשה אף על פי שאין נחש יש סימן אמר
 זימני דכתיב² יוסף איננו ושמעון איננו ואת
 הונא מרב בחרוזין מהו א"ל אל תהי שוטה
 אמר רב הונא אמר רב בחרוזין הרי זה סימן
 רב כהנא לפום נהרא במעלי יומא דכפורי
 אמר ליה שקול ואכול האינא דהיתרא שכיח
 ה כרכשא³ (בי דינא) אתא לקמיה דרב הונא
 א"ל לא יאית לך טביעות עינא בגויה אמר
 ח חזאה איתבד ליה גבא דבשרא אתא לקמיה
 גא בגויה אמר ליה לא אית לך טביעות עינא
 שקול רב נתן בר אבוי איתבד ליה קיבורא
 א אמר ליה אית לך סימנא בגויה אמר ליה לא
 י ליה אין אם כן זיל שקול אמר רבא⁴ מרישא
 עות עינא דהא מהדרין אבידתא בסימנא
 ולא

זו רודאי' זה סימן לשון מורי. לישראל אחרינו אל תהי
 צו הונא כו'. שדו. היו משליכין: **האידינא דהיתרא שניה טפי**
דפות: כרענא. טעמי"א: רב הונא ס"ל כרב רביה דאס
 ור"ל וטע"ג דשניהוי' בעומד ורואהו דמיני יניהו וכו' קיי
 נא הא קא חזין דא"ל שקול אכול: **קיצורא.** ליימושי"ל:
 בשמינני ולא מהדרינן אבידתא בעצמות עינא אכלא לנא

סלפא. סל: עזדי נמי הכי. ופי' דוד מואל שנים כלומר אחיים הוו שכיחי. בתמיהה האי נמי דהיתירא דלחמי לאו צפירות איתמר מחיי פין פירוטא לכללו ואם שפיר משמען יתה רביון שנעולס אקור מדאמין דאש הנמצא: ומשיי איכא בינייהו ליכא למיסמך אמילתא כולי האי איכא למימר ברוב עומי ישראל מודה מותר והאי גמול דפרוותא לעזבדי וצבים והוא. נגול פור'ט ושכיחי איסורא טפי: אלף רה היי אילי ישראל. הואלי ובהעלמה אקר ליה: זנשי בשעתיה. מיד שכנסחת: אהלס רבסא. לכל חתיכה ג' קרות ומשום ימין ^(ה) שלא יגזבו ממנה אנשי ביתו:

אם מעבר השני לעבר זה: **אמר**
ברא אבי לאפרי יומא טבא לגו. סימן
וב הוא לעוברי דרכים כשהמעצרת
אם לקראתן מאלה קודם שזימנו יום
וב להם צבית אופפים צביות לילה
סילינו: **אודיק צבועא דרשא**. הנץ
דר סדק שדלת: **איכו השא.**

גומר הם בשמירתכם השמח: פסיקו
 זה איסורא לבני נפשי. שהעלמתם
 ייביכם: דנחיש. אמעברא דאתא
 אינו. סומך עליו ממש כאליעזר עבד
 צברהם אז שחקני אדבר צה ואל
 אז לא אדבר צה: וריכונוי: סעודה
 וסמרי (אלינו עלו) ועלינו: סעודה
 בש"מ לנשי צללו עובריו

פסחים (מט.) : **בדיק מצברא**. אם מוזמנת
אזיל ואם בקושי מוצאה לא אזיל:
ניקוקא. דשיל ליה פסוק לי פסוקין:
ונלוו שני. דהוה רב קיים צבצל כי
הוה כתב ר' יוחנן מארץ ישראל שאלה
ו תשובה היה כותב בצאגרתו לקדם
בניו צבצבצל: **אמר**. שמואל: לא ידוע
מידו דרבינא **אנא**. לא אורל לחפש

אֱלֹהִים רַבּוֹ: חֲלוּסֵיךְ יַמִּי, לֹאֵן דְּנוּבָא:

פקי טריפסא. מיני ספק טרפוט.
אזי שמעתי הן ספקי עופות טמאים
אלו טריפות (לעיל 77 סב); **בית**
ויקרא ואשה. בנה בית או נולד לו בן
נשא אשה; **אע"פ שאין נהש**. שאסור
נהש ולסמוך על הנפש; **יש סימן**.
מיננה בעלמא הוי מיהא דאי מנלל
סבורה לרשונה אחר שצנה בית או
נולד התינוק או שנשא אשה סימן הוא
הולך ומנללי ואי לא אל ריגלי ללאת
תמר מרזא שיש לחוש שלא יללתי; **תלסא**
מיני. הללתי או לא הללתי; **יוסף אינו**
ממעון אינו. הרי שמים אם את
גימתי תקעון מיד עלי היו כולנה ואם
לרה שאלה עוברת עלי; **חרשוין**
נמו דשר חרשוין ויחשוין ויחשוין

נחרצות הרי זה סימן: איכה דאמרי.
 הם רוב שוחטים ישראלים הם ולספק
 עלתה ולא קי"ל כותיה בזה אלא
 כמא כרז באיסורי גבי פלוגמא דשמואל
 א. צריך להכירה שלא תתחלף בקלא
 מרבנן באלו מציאות (ב"מ 77 ע"ב):
 להני

כל מקומות: אית לך טביעות עינא. כלומר מכיר יצית בעינן עשייה לשמה.

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

תוס' ד"ה באליעזר בו'
רא"ת. ע"י צדד"ק שמואל
א' י"ד ט בארוכה:

הגהות הב"ח

(ח) רש"י ד"ה חלמתי
קרתא וכו' שלג יגנבו.
י"ב ע' פרק חלו מציאות
דף כג ע"ב ופ' חין דזין
דף כח ע"א פירש"י בענין
(ג) תוס' ד"ה אסיק
י"א לא הוה ליה למיחש:
(ב) בא"ד שכיחא טפי
ההס: (ד) ד"ה חלמתי
י"ו דההוא תנא סבר. י"ב
ע' בתענית דף ז בתוס':

לְעֹזִי רַעֲשׁ"י

נמל.
יישט"ש [ריש"ט].
חובלים, חוטאים.
טבחיא"א [טבחיא"ה].
חלחולת.
לימוישי"ל. פקעת (של
חוט).

מוסף רש"י

[illegible]